

nogle penge og kan betale noget skat, som gør, at børn kan få sundhedspleje, at børn kan sættes i skole, at ældre kan behandles, er alternativet, og det vil vi ikke.

Derfor må man sige, at det danske eksempel jo er eksemplet på, hvordan vi på 17 år har forøget den økonomiske aktivitet med 45 pct. og så samtidig reduceret CO₂-udledningen med 13 pct. Og alene at tilskrive det spørgsmålet om udflytning af arbejdspladser, vil jeg mene er en meget, meget forsimplet fremstilling.

Kl. 14:18

Formanden:

Her sluttede spørgsmål 2. Tak til hr. Per Clausen og tak til statsministeren for besvarelserne.

Det næste er spørgsmål 3 til indenrigs- og socialministeren fra fru Line Barfod.

Kl. 14:19

Spm. nr. S 1963

3) Til indenrigs- og socialministeren af:

Line Barfod (EL):

Vil ministeren som socialminister have ansvar for, at børn ikke lever i fattigdom i Danmark, og at der ikke er børn, som må gå sultne i seng?

Formanden:

Det er fru Line Barfod, der lægger ud med spørgsmålet.

Kl. 14:19

Line Barfod (EL):

Tak. Spørgsmålet lyder: Vil ministeren som socialminister have ansvar for, at børn ikke lever i fattigdom i Danmark, og at der ikke er børn, som må gå sultne i seng?

Kl. 14:19

Formanden:

Indenrigs- og socialministeren.

Kl. 14:19

Indenrigs- og socialministeren (Karen Elle-mann):

Tak for ordet. Som socialminister har jeg naturligvis et ansvar for at sikre, at udsatte børn i Danmark kan få hjælp, når de har behov for det, uanset hvad årsagen til dette behov måtte være. Det ligger mig meget på sinde, og jeg er meget optaget af at sikre gode opvækstvilkår for vores børn.

Personligt tror jeg ikke, at økonomiske ressourcer er det primære problem, hvis man ser bredt ud over gruppen af udsatte børn. Vi lever jo heldigvis i et veludbygget velfærdssamfund, hvor der tages hånd om borgere, som i kortere

eller længere perioder har brug for hjælp. Det har vi et socialt sikkerhedsnet til at sørge for. Derfor handler udsathed i dag i højere grad om mangel på sociale og kulturelle ressourcer – man kunne også kalde det social kapital.

Når børnene mangler social kapital, hænger det ofte sammen med, at de vokser op i familier, hvor forældrene har samme mangler. Det kan f.eks. skyldes misbrug, psykisk sygdom eller andre sociale vanskeligheder. Det er en af mine fornemste opgaver som socialminister at sikre rammerne for, at disse familiers ressourcer styrkes, ikke mindst for børnenes skyld. Som jeg sagde indledningsvis, handler det i høj grad om, at børnene får hjælp, når de har behov for det, gerne så tidligt som overhovedet muligt, og det handler om at hjælpe forældrene med de sociale vanskeligheder, som *de* kæmper med.

Kl. 14:20

Formanden:

Fru Line Barfod.

Kl. 14:20

Line Barfod (EL):

Jeg synes, det er rigtig glædeligt, hvis vi har fået en socialminister, som faktisk mener, at socialministeren har et ansvar. Det er noget nyt for den her regering, og det synes jeg er glædeligt. Derfor vil jeg gerne høre lidt mere konkret om det. Ministeren talte om, at børn, der har brug for hjælp, skal have hjælp.

Sidste uge fik vi et brev fra to piger, hvis mor er på starthjælp, som altså lever i fattigdom, og pigerne skrev til os, at de gerne ville fortælle lidt om deres dagligdag. De skrev bl.a., og jeg citerer:

Vi må ofte gå sultne i seng og har den fornemmelse af sult og frygt, frygt for, hvad næste dag vil bringe.

Hvad er det helt konkret for en hjælp, som socialministeren kan give de her to piger for at sikre, at de ikke fremover skal gå sultne i seng?

Kl. 14:21

Formanden:

Ministeren.

Kl. 14:21

Indenrigs- og socialministeren (Karen Elle-mann):

Jamen i udgangspunktet anerkender jeg naturligvis, at der er nogle familier, som kan have svært ved at få enderne til at mødes økonomisk af mange forskellige årsager. Og derfor er der i serviceloven ikke alene mulighed for, men altså også pligt til at træde til i de tilfælde, hvor forældrene ikke magter at løfte deres opgave med at